

GAZETE YBFL

SAYI 72

ŞUBAT 2025

KUPASIZ GEÇEN HAFTAMIZ YOK!

Erkekler Takımı ve Karma Takımından Sonra Sıra Kızlarda

Son 3 yıldır katıldığımız liseleler arası FLOOR CURLING yarışmasında ilk sene erkeklerde şampiyonluk elde ettik, geçen yıl karma takımda il şampiyonu olduk. Bu yıl da bu hafta içinde yapılan turnuvada kız floor curling takımımız 16 lisenin katıldığı yarışmada tüm ekipleri yenerek şampiyon olmuştur. Takımda bulunan **Şevval Çınar** ve **Zeynep Münevver Darboğaz** adlı öğrencilerimizi üstün performanslarından dolayı tebrik ederiz.

Gökhan Duman/Beden Eğt. Öğr.

Yücel Boru Fen Lisesi

Öğrenci Gazetesi

Yücel Boru F.L. Adına Sahibi

Şinasi Kavlak

Yayın Yönetmeni

*Sevgi Akbaba
TDE Öğretmeni*

Yayın Kurulu

H. Kübra Tezcan

Editör

Yazım Kontrol Ekibi

Zehra Köse 11/E

Kevser Bostan 10/A

Elif Şura Koçak 10/B

Sercan Mutlu 11/A

Yazarlar

H. Kübra Tezcan

Ege Ömer Polat 10/A

Remzi Asilsoy/DKAB

Meriç Başoğlu 9/E

Zehra Köse 11/E

Elif Naz Korkmazıyürek 9/E

Semra Lale Gündoğuş 10/A

Nazmiye Rüya Şen 11/E

Ebrar Gündüz 11/E

Işık Said Mirza Günay 9/B

Ravza Seyrek 9/B

Nisanur Kangel

Sevdener Karaoğlu 11/D

Mustafa Özbek/İngilizce Öğr.

Yavuz Selim Özcan/24' Mezun

Fatma Talmaç 11/C

Serra Gül Kaplan 11/E

Gökhan Duman/Beden Eğt. Öğr.

Muhbir-i Bela

Dağıtım

Basılı ve Dijital

İletişim

ybfl.gazete@gmail.com

Sosyal Medya

@okulgazetesii/ Instagram

BİR HAFTA BOYUNCA YABANCI MİSAFİRLERİMİZİ AĞIRLAYACAĞIZ

Erasmus Okul Eğitimi Öğrenci Hareketliliği Projesi kapsamında **İtalya**'dan okulumuza gelen misafirlerimiz 1 hafta derslerimize katılacak. Geçtiğimiz Ekim ayında İngilizce öğretmenimiz Hüseyin Ay ve öğrencilerimiz de İtalya'da gözlemlerde bulunmuştu.

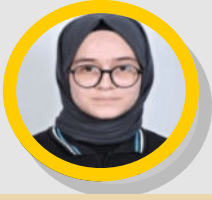

72. Sayı İçin Çalma Listesi

72. Sayı İçin Podcast

H. Kübra Tezcan 11/A

DİLİN KILICI VE MİLLETİN KALEMİ

DÎVÂNU LUGÂTİ'T-TÜRK/ DENEME

Her milletin tarihinde dönüm noktaları vardır; kahramanlar çıkar, savaşlar kazanılır, sınırlar genişler. Ancak bazı zaferler vardır ki onlar, ne kılıçla ne de orduyla kazanılır. Bu zaferler kalemle, sözle, dille yazılır. İşte Kaşgarlı Mahmut, Türk milletinin kılıcı kadar keskin, kalemi kadar güçlü bir zaferin kahramanıdır. Dîvânu Lugâti't-Türk, yalnızca bir sözlük değil, Türkçenin adını tarih sahnesine altın harflerle yazan bir manifestodur.

Kaşgarlı Mahmut, dönemin güçlü dillerine karşın Türkçeyi bir bayrak misali yükseltmiştir. O, kelimelere ruh üfleyen bir bilge, Türk milletinin diline hayat veren bir destancıdır. Onun eseri, "Biz de varız!" haykırışıdır. Lakin bu varoluş, yalnızca seslerden ibaret değildir. Her kelime, âdeta savaş meydanında savrulan sancak gibidir; her deyim, bin yıllık kültürün taşlara kazınmış anısıdır.

Bir düşünün, Dîvânu Lugâti't-Türk'ü elinize alıyorsunuz. Satır aralarında tarih, paragraflar arasında coğrafya var.

Bu eseri okurken sadece kelimeleri değil, o kelimelerin taşıdığı hikâyeleri görürsünüz. Kimi zaman bir obanın içinde yanan ateşin başında şiir dinlersiniz; kimi zaman savaş meydanında yankılanan bir destanın içinde bulursunuz kendinizi. O, milletin geçmişini şimdiye taşır ve bugünden geleceğe uzanan bir köprü inşa eder. Âdeta zamanın ve mekânın ötesine kelimelerle geçer.

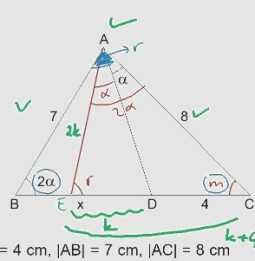
Kaşgarlı Mahmut'un yaptığı, dilin gücünü ilan etmektir. Arapçanın ilim dili, Farsçanın sanat dili olduğu bir zamanda o, Türkçenin zenginliğini savunmuş, dilimizi tıpkı

bir kalkan gibi kullanmıştır. Dünyada eşi manendi görülmemiş bir Türk kamusu ve grameri olan esere zamanında ancak otuz lira değer biçilmiştir, şimdi ise görüyoruz ki bugün bizlere paha biçilemez bir ışık tutmaktadır. Şayet dilimize sahip çıkmazsak yalnızca bir iletişim aracını değil; kimliğimizi, varlığımızı ve bunlardan çok daha elzem olan varoluş sebebimizi yitirmişiz demektir.

Kaşgarlı Mahmut, 8000 civarı kelimeye yer verdiği bu eseriyle sadece bir dil bilimci değil, aynı zamanda bir vizyonerdir. Türkçenin sınırlarını belirlemekle kalmaz, bu sınırların ötesine geçer. Türkçeyi öğrenen Araplara, Türk milletinin zenginliğini, kültürünü ve insanlık birikimini aktarır. Böylece Türkçe, bir coğrafyanın dili olmaktan çıkarak bir medeniyetin dili konumuna yükselir.

Bugün bizlere düşen, bu mirası korumaktır. Onun kelimelerle ördüğü bu kaleyi savunmak, dilimizin zenginliğini geleceğe taşımak boynumuzun borcudur. Her yeni kelime öğrenişimiz, her atasözünü hafızamıza kazıyışımız, bu mirası yaşatmanın bir yoludur. O, Türkçenin yalnızca bir dil değil, bir milletin ruhu olduğunu gösterdi. Bizler, bu ruhun bekçileriyiz. Onun kelimeleriyle yükselen bu bayrağı daha da yukarı taşımak, bize düşen en büyük sorumluluktur. Çünkü dil, bir milletin sonsuzluğa attığı imzadır.

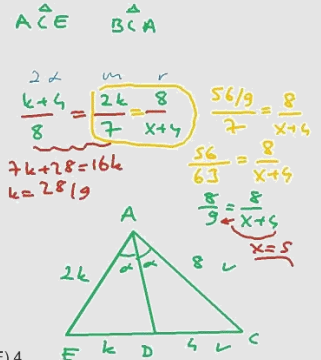

$|DC| = 4 \text{ cm}$, $|AB| = 7 \text{ cm}$, $|AC| = 8 \text{ cm}$

$m(\widehat{ABC}) = 2m(\widehat{DAC}) = 2\alpha$

olduğuna göre, $|BD| = x$ kaç cm'dir?

- A) 8 B) 7 C) 6 D) 5 E) 4

Önceki sayımızdaki geometri sorusunun çözümü...

MÜZİĞİN HAYATIMIZA ETKİSİ

DENEME

Müzik dinlemenin hayatımızda pek çok olumlu etkisi vardır. Bunlardan biri stresli zamanlarımızda bizi rahatlatmasıdır. Sevdiğimiz ve yavaş tempodaki müzikleri dinlemek sıkıntılı zamanlarda kendimizi toparlamamızı ve daha iyi hissetmemizi sağlayabilir. Bizi rahatlatmasının yanı sıra müziğin ruh halimiz üzerinde büyük bir etkisi vardır. Müzik dinleyerek moralimizi düzeltebilir, heyecanımızı yenebiliriz. Bu sayede kendimizi daha iyi hissedebilir ve hayatımızdaki diğer dikkat dağıtıcıları arka plana atıp önümüze odaklanabiliriz.

Aynı zamanda pek çok sporcu da maçlardan önce motive olmak için müzik dinler. Bu sayede vücut ritimlerini daha iyi ayarlar ve streslerini yenerler. Farklı mesleklerde de bunun gibi çok fazla örnek vardır. Aynı zamanda müzik insanların ortak bir paydada buluşturarak kişilerin sosyalleşmesini ve birbirleri ile tanışmasını kolaylaştırır. Dinlediğimiz şeyler ortak olduğu için tanıştığım bir sürü arkadaşım oldu ve hepsiyle de hâlâ görüşüyorum.

Tüm bu güzelliklerin yanı sıra müzik dinlerken aşırıya kaçmamak gerek tabii. Eğer tüm günümüzü müzik dinlemeye ayırırsak beynimizin sesini çok fazla kısarız ve yaratıcılığımızı öldürmüş oluruz. Böyle bir durumda günlük hayata odaklanamayız ve üstüne üstlük kulaklarımıza da zarar veririz.

Bence de müzik dinlemek her insanın hayatında olmalı. Müzik benim de streste başa çıkmama yardımcı oluyor ve diğer insanların sesini kısıp ihtiyacım olan yalnız zamanımı bana sağlıyor. Ancak elbette her şeyde olduğu gibi burada da aşırıya kaçmak gerektiğini düşünüyorum.

Meriç Başoğlu 9/E

YOLDAŞ

DENEME

Müzik, tarih boyunca insanlığın en eski ve en güçlü iletişim araçlarından biri olmuştur. Hem bireysel hem de toplumsal düzeyde pek çok farklı duyguyu, düşünceyi ve yaşam deneyimini ifade etme biçimi olarak kendini göstermiştir. İnsan hayatında sadece bir eğlence aracı değil, aynı zamanda duygusal, psikolojik ve sosyal açıdan büyük etkiler bırakan bir olgu olmuştur.

Müzik, öncelikle duygusal bir etkiye sahiptir. İnsanlar, müzik aracılığıyla kendilerini ifade edebilir ve içsel dünyalarını dışa vurabilirler. Örneğin, neşeli bir parça dinlediğimizde moralimiz yükselebilir veya üzücü bir şarkı hüzünlü bir ruh halini pekiştirebilir.

Bunun yanı sıra müzik, insanın zihinsel gelişimine de katkı sağlar. Özellikle çocukluk döneminde müzikle iç içe olmak birçok öğrenme yeteneğini olumlu yönde etkiler. Müzikal eğitim bireylerin dikkatlerini toplama, problem çözme becerilerini geliştirme ve yaratıcı düşünme yeteneklerini artırma gibi zihinsel avantajlar sağlar.

Sosyal açıdan ise müzik, toplulukları bir araya getiren güdü araçtır. Konserler, festivaller ve müzikli etkinlikler insanların ortak deneyimler yaşamasını sağlar. İnsanlar müzik aracılığıyla kendilerini birbirleriyle daha yakın hissedebilir, farklı kültür ve coğrafyaları birleştirebilir. Mesela ben hem müzik dinlemeyi hem de üretmeyi çok seven bir insanım, kulaklığımı çıkarttığım çok az görülür. Bu sayede birçok yeni insanla tanıştım, birçoğu hayatımda önemli yerleri olan insanlar haline geldiler.

Sonuç olarak müzik, sadece birkaç uyumlu notanın bir araya gelmesi değildir. Müzik; hayatın anlamı, ruhun gıdasıdır. Yeri gelir arkadaşımız olur bizi destekler, yeri gelir zorbamız olur bizi derbeder fakat ne olursa olsun her zaman yanımızda olması gereken bir yoldaş gibidir.

Elif Naz Korkmazıyrek 9/E

HAYALLER UĞRUNA

BİYOGRAFİ: SAFİYE ALİ

Evet, çoğumuz hayallerimiz ve hedeflerimiz için mücadele ediyoruz. *Peki, bu mücadeleyi verirken yeterince azimli miyiz? Hedeflerimize ne kadar bağlıyız?*

İşte bu sorulara ışık tutacak ve mücadele azmimizi canlandıracak bir hayat hikâyesine sahip olan Safiye Ali'den bahsetmek istiyorum. Safiye Ali, ülkemizin ilk kadın doktoru olarak büyük bir başarıya imza atmıştır.

Safiye Hanım'ın hayat hikâyesi, 2 Şubat 1894'te İstanbul'da başladı. Soylu bir ailenin kızıydı ve maddi zorluk çekmeden, sevgi dolu bir aile ortamında büyüdü. Ancak, çok sevdiği babasını 1903 yılında kaybetti. Bu kaybın ardından Safiye Hanım, okumaya ve kendi ayakları üzerinde durmaya karar verdi. Öğrenmeyi, müziği ve bilimi seviyordu; kendini geliştirmek istiyordu.

Eğitim hayatına Beşiktaş Rüşdiyesi'nde başladı. Daha sonra Amerikan Kız Koleji'ne geçti ve Tevfik Fikret'ten özel olarak Türkçe dersleri aldı. İçinde büyük umutlar taşıyordu. 16 yaşına geldiğinde İngilizce, Fransızca, Almanca, Rusça ve İtalyanca dillerini konuşabiliyordu.

O, kendini geliştirirken Birinci Dünya Savaşı patlak verdi. Yaralı askerleri ve gazileri gördükçe kalbi paramparça oldu. Okul müdüresinin de yönlendirmesiyle doktor olmaya karar verdi. Bu hayali için her şeyini vermeye razıydı. Ancak o dönemde Türkiye'de kadınların doktor olması imkânsızdı; yalnızca ebe veya hemşire olabiliyorlardı. Fakat Safiye Ali kararlıydı. Tanzimat sonrası bazı gayrimüslim kadınların yurt dışında tıp eğitimi alarak doktorluk yapabildiğini öğrenince, bu fırsatı değerlendirmek istedi. Aldığı burs ve ailesinin desteğiyle Almanya'ya gitti. Yeni bir ülkeye alışmaya çalışırken boş dur-

madı. Tatil günlerinde bile çalıştı, tarih ve felsefe derslerine katıldı, bir yandan da doktorlara asistanlık yaptı. Böylece zaman geçti ve okulunu başarıyla bitirdi. Menenjit üzerine yazdığı tezini teslim etti ve diplomasını aldı. Ancak doktor unvanını alırken zorluk yaşadı. Milli Eğitim Bakanlığı, Amerikan Koleji mezunu olduğu için ona bu unvanı vermek istemedi. Ancak okulunu birincilikle bitirdiği için doktorluk unvanını almak zorunda kaldı. Bu unvanla birlikte, 1921 yılında hekim olarak İstanbul'a döndü. Ancak uzmanlık eğitimi için tekrar Almanya'ya gitti. Tam bu dönemde göz doktoru Dr. Ferninand Krekeler (Ferdî Ali) ile tanışıp evlendi. Uzmanlığını tamamladıktan sonra İstanbul'a dönerek Cağaloğlu'nda, Nuruosmaniye Caddesi'nde bir muayenehane açtı.

Başlangıçta hiç hastası yoktu. Zamanla yalnızca varlıklı kadınlar gelmeye başladı. Çevresinden yeterince destek görmedi, hatta düşük ücret teklifleri ve aşağılayıcı sözlerle karşılaştı. Ancak pes etmedi. Kapı kapı dolaşarak hasta kadın ve çocuklara ücretsiz tedavi sundu. Kendisini duyurabilmek için gazetelere ilan verdi.

Özellikle "Süt Damlası" projesinde aktif rol aldı ve bu projenin müdüreliliğini de üstlendi. Buradaki emeğini hiçbir maddi beklenti olmadan, gönüllü olarak verdi. Çalışmaları bununla da sınırlı kalmadı. Hilal-i Ahmer Hanımlar Merkezi'nde "Küçük Çocuklar Muayenehanesi"ni kurdu ve çocuk ölümleriyle ilgili istatistikler içeren bir kitap yayımladı. Bu sayede annelerin gönlünde taht kurdu. Ancak erkek meslektaşları, onun başarısından rahatsız olmaya başladı. Sürekli baskı gördü ve sonunda Süt Damlası projesinden istifa etmek zorunda kaldı. Fakat bu dönemi de değerlendirdi. Türk Kadınlar Birliği'ni örgütledi, Kadınlar Birliği Sıhhiye Komisyonu Başkanlığı yaptı ve genç kızlar için yurt kurma çalışmaları yürüttü.

Tam bu sıralarda göğüs kanserine ya-

kalandı. Hastalığına rağmen hem Almanya'da hem Türkiye'de halka hizmet vermeye devam etti. Ancak 5 Temmuz 1952'de, 58 yaşında hayata gözlerini yumdu.

Safiye Ali'nin hayatı böyle son buldu. Bizlerin hayatı da bir gün sona erecek. Ancak bu dünyada hayatımıza neler kattığımız da önemli. Safiye Ali, yaşamının her anını emekle ve alın teriyle dokuyarak bizlere örnek olacak bir miras bıraktı.

Ne olursa olsun hayallerimize ulaşmamız dileğiyle...

Semra Lale GÜLDOĞUŞ 10/A

SON YOLCULUK

Gelmeden trenden inme vakti
Bir kere daha görebilseydim o kahvelerini
Utanırım, sana söyleyemem
Bakışlarımdan anla anlayabilirsen

Sanırım biraz oldu sen ineli
Gitme, kal diyemedim durduramadım seni
Hoş, fırsatım olsa da diyemezdim
Ben sana daha adınla seslenemedim ki

Gözlerime baktın, anladın sandım
Meğer çok yanlış anlamışsın
Biliyorum isteyerek yapmadın
Ama beni bir başıma bıraktın

Söz, bu sefer seni seviyorum diyeceğim
İndiğimde orada olacaksan eğer
Ben seni affederim
Hep affettim

Nazmiye RÜYA ŞEN 11/E

HAZ VE HIZ ÇAĞI

DENEME

Hayat, birçoğumuz için haz ve hız ile yaşıyor durumda. Yaşantımız büyük bir hızla hep aynı döngüde ilerliyor. Zamanın nasıl akıp gittiğini anlayamıyoruz. “Hızlı olsun yeter.” Diyoruz yapacağımız her bir iş için. Yaşantıdaki bu hız ile beraber haz da artıyor. Hızın getirdiği yenilikler hazzı artırıyor ve biz de her seferinde hazdan daha büyük verimlilik bekler duruma düşüyoruz. Hazza aç bir insan topluluğu oluşuyor. Elimizde olan veya yapabileceklerimiz bizi tatmin etmiyor. Bu yüzden de hızlı yaşam bizi büyük bir açlığa ve memnuniyetsizliğe iteliyor. Yaşamımızdaki hiçbir şeyden o beklediğimiz hazzı alamadığımız için çabuk sıkılıyoruz. Hayata karşı bir bunalmışlık hissediyoruz. Eğer bu bunalmışlık dönemi uzarsa da eskiye dönmemiz çok daha uzun sürüyor. Peki ne ara haz seviyemiz bu kadar değişti? Bunun ilk nedeninin sabahtan akşama kadar kaydırığımız 10 saniyelik reelsler olduğunu düşünüyorum. Çünkü insan beynini içine çeken, videoları kaydırıkça kaydırmamızı isteyen, tek bir uygulamada yetmeyince ikinci uygulamadakiyle de bakmamızı çeken bir gücü var. Saatlerin nasıl geçtiğini anlayamadan kaydırığımız binlerce video içinde kaybolmuş oluyoruz. Bunun bize verdiği olumsuz sonuç ise oldukça can sıkıcı. İkinci neden ise sigara, alkol vb. maddelerin fazla kullanımı. Zaten insan sağlığı için zararlı olan bu maddeler kontrollü olmadan fazla kullanıldığında insanı psikolojik olarak davranışları üzerinde fazlasıyla etkiliyor. Birey ya daha sinirli ya da uyuşmuşluğa alışmış bir duruma düşüyor. Son nedenin ise başta bahsettiğim gibi “zaman” kavramını hızlı kullanmamızdan olduğu aşık. Örneğin 3 günlük bir iş seyahatinizde gideceğiniz ülkeye en hızlı olan uçağı seçiyorsunuz. Seyahatinizde gezmek için biraz daha vaktiniz kalсын diye uçakta bilgisayar işinizi hallediyorsunuz. Uçaktan indiniz, “hop” apar topar orada-

ki toplantıya yetişme telaşı... Toplantı sonrası iş gezisi, iş gezisi sonrası yemek kutlaması... Oradan oraya hep bir yetişme telaşında olduğunuz için yaptıklarınızdan alacağınız verim bi' hayli düşmüş oluyor. İş gezisi bittiğinde fark ediyorsunuz ki: Kendinize ayırabilecek bi' zaman kalmamış. Hayat işte. Bazen kendi ellerimizle bazen ise hayat düzenimizin gerekliliğinden dolayı hazzı düşürüyoruz. Bu durumu yaşayanların bunu fark edip kendi hayatı için bir şeyleri değiştirmesi dileğiyle diyerek denememi burada sonlandırıyorum.

Zehra Köse 11/E

Tam sayılar kümesinde tanımlı f fonksiyonu her $n \in \mathbb{Z}$ için

$$f(f(n-2) + 5) = n + 2$$

$$f(f(n)) = n$$

eşitliklerini sağlamaktadır.

$f(0) = 10$ olduğuna göre, $f(80)$ değeri kaçtır?

A) 100 B) 102 C) 106 D) 110 E) 112

Cevap bu sayıda yer alan gezi yazısının içindedir. İyi okumalar... :)

CEVAP

İçimdeki her şeyi dökmek
Çok zor olsa gerek
Mutluluğumu zehir zemberek
Beni de huzursuz edenlere
Güzel bir cevap gerek

Ey kendini bilmez engerek
Sana bu dünyada ne gerek
Sanki çok lazımsın buralara
Hele bir git, herkes şükredecek

Ebrar Gündüz 11/E

ULAŞAMADIM SANA

Seni gördüğüm anda
Vuruldum dalgalı saçlarına
Akşamında rüyalarım konuk olunca
Anladım bu hayatın sensiz olmayacağını

Vurulunca senin engin gözlerine
Yazmak istedim sana, benliğine
Olmayacağını bana fark ettirince
Kalbim el vermedi, düştüm kapkaranlık
bir evrene

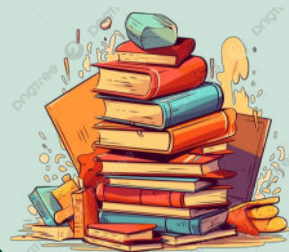
Çabaladım seninle her gün karşılaşmaya
Belki anlarsın diye bu zavallıyı
Söylediler gecenin bir yarısı bana
Seninle asla olamayacağımı

Döktüğüm bir tek gözyaşı
Oldu bana gönlümün yansıması
Bana söyleseler bile olmayacağını
Kabul etmezdim onların laflarını

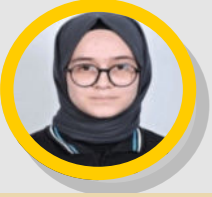
Işık Said Mirza Günay 9/B

ARANIYOR!!

Okul kütüphanemizin sosyal medya hesabını yönetebilecek kişiler aranmaktadır. Siz de kitap okumayı seviyor ve her gün paylaşım yapabileceğinize inanıyorsanız edebiyat öğretmeni Sevgi Akbaba'ya ulaşabilirsiniz.

~Ybfl Okul
Kütüphanesi

EDEBİYATIN TEMSİLCİ TARAFI SOHBET

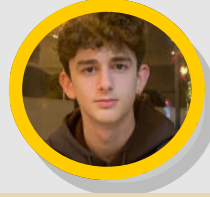
H. Kübra Tezcan 11/A

Bir eserin edebi sayılması estetik haz uyandırıp uyandırmamasına bağlıymış. Peki, tarih kitapları edebi eser midir? Oysa bu romanların kendisine müthiş haz verdiğini söyleyen bir arkadaşım vardı. Bir başka soru... Bir toplumu cumhurbaşkanı mı temsil eder, edebi eserler mi?

Sabahattin Ali'nin "Kuyucaklı Yusuf" kitabını ele alalım. Edremit'te büyüyen bir çocuk, mutsuz bir aile hayatı... Ya da Yaşar Kemal'den Teneke... İnsanlık dışı koşullarda yaşayan köylü halk ve onlarla mücadele eden bir kaymakamlık. O dönemlerin cumhurbaşkanı kimdir bilmem, okuyan herkesin estetik haz alması da ne kadar muhtemel tartışılır. Lakin hemfikir olunabilecek tek konu, toplumun müthiş bir şekilde temsil edilmiş olduğudur. Toplumcu gerçekliği yansıtan başyapıtlardır bunlar.

Şiirler... O her şeyi çekinmeden, utanmadan haykıran şiirler yok mu? "Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesiyiz" diyor Hikmet. "Vatan çifliklerinizse, kasalarınız ve çek defterleriniz içindekilerse ben vatan hainiyim" diyor. Onca yaşadıklarından sonra bu toplum uğruna girdiği bu risk... Bu edebiyat değil de nedir? En büyük fedakarlık, en büyük temsil, en ulaşılmaz haz değil midir bu?

Edebiyat toplumun satırlarla haykırışıdır. Bir yazıyla hapse girmek ve yine o yazıyla hapisten kurtulmaktır edebiyat. Yeri geldiğinde varyemez bir babayı, yeri geldiğinde acımasız bir kaymakamı şikayet etmektir. Köylünün tarafında durmak, Ahmet'le doktor olmayı hayal etmek, Fatma gelinle evlenmek, gerektiğinde Ayşe Nene'nin şehit oğluyla ölmektir. Döneme göre şekil almak, dönemde yaşamak, dönemi geleceğe taşıma görevini layıkıyla yerine getirmektir. O, toplumda yaşamadığı vakit, vay halimize!

ZAMANSIZLIK HİKÂYE

Ege Ömer Polat 10/A

İş yerindeydi, dışarıdan bakıldığında uyuyan bir insan gibi değil, huysuz bir kedi gibi gözüküyordu. Rüyasında, oğlu ve kızlarını görüyordu fakat ters bir şeyler vardı. Ne olduğunu anlayamadığı bir şey, uçak sesi yükseldiğinde haykırdı. Aniden irkildi ve "Ben neden buradayım?" diye düşündü. Patronunun ona doğru geldiğini görünce sesin neye ait olduğunu anladı. Patronu onu azarlayıp garip sözcükler geveledikten sonra kendisiyle hiç uyuşmayan sarı kravatını düzelterip odadan çıktı.

O çıktıktan sonra yine uyuya kalmalıyım diye düşündü ama rüyada gördüğü her şeyi, uyanırken de görüyordu. Deli olduğunu düşünmeye başlamıştı ama dikkatini başka bir şeye vermeye çalıştı. Fakat hala oradalar. O görmezden geldikçe çocuklar daha fazla ses çıkarıyor, dikkatle ona bakıyorlardı. Daha olayı fark edip anlam veremeden yine uykuya daldı. Rüyası hemen hemen aynıydı, hiç ses olmaması ve herkesin yüzünde umutsuz bir yüz ifadesi bulunması dışında. Çocukların hepsi terlik giyiyorlardı, piknik alanı olduğunu düşündüğü ağaçlık bir bölgeydi. Sert, toprak bir zeminin üzerinde çocukların oynadığı irili ufaklı renkli toplar vardı. Etrafta başka hiç kimse yoktu. Rüyada olduğuna çok emindi ve bir daha asla mutlu olamayacakmış gibi hissetti Çocukların onun hakkında nasıl düşündüğünü merak ediyordu. Çocukların "Bu takım elbiseli adam burada ne yapıyor?" diye düşündüğüne yemin edebilirdi. Fakat üstünde bir takım elbise yoktu, daha önce hiç giymediği birkaç ay önce aldığı bir beyaz gömlek altında ise yine hiç giymediği kumaş bir pantolon vardı. Bunların ne anlama geldiğini hemen anladı.

Bilinç altında yer etmiş, çok beğendiği ve sevdiği fakat işinin yoğunluğundan dolayı hiç vakit ayıramadığı şeyler vardı. İş yoğunluğundan dolayı çocuklarıyla vakit geçiremiyordu, bu yüzden çocukları umutsuzdu. İşinden dolayı pikniğe gitmeye de vakti yoktu. 'Kendime ve çocuklarıma zaman ayırmalıyım' diye düşündü.

ARILARIN EKOSİSTEMDEKİ ÖNEMİ

SOHBET

"Arılar yeryüzünden kaybolursa, insanlık dört yıldan fazla yaşayamaz." Albert Einstein'ın söylediği düşünülen bu söz, akla tek bir soruyu getiriyor: *Arılar neden bu kadar önemli?*

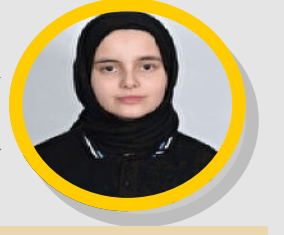
Arılar, polen toplarken bitkilerin tozlaşmasını sağlar. Bu süreç, meyve, sebze ve tohum üretimi için büyük bir öneme sahiptir. Dünyadaki gıda üretiminin %70'ine yakını arıların tozlaşma faaliyetine bağlıdır. Dolayısıyla, arıların bir gün yeryüzünden kaybolmaları demek, dünya ekosisteminin bozulması ve gıda kaynaklarının büyük oranda etkilenmesi anlamına gelir. Aynı zamanda bu süreç canlıların beslenme faaliyetlerini de etkileyecek ve dünyadaki besin zinciri bozulacaktır. İnsanlık da bu durumdan doğrudan etkilenmeye başlayacak.

Tabii ki arıların tüm türleriyle beraber yeryüzünden yok olmalarının pek mümkünatı olmasa da, bazı yerlerde arıların büyük oranda azaldı ve azalmaya da devam ediyor. Arılara yönelik en büyük tehditlerden biri, tarımda kullanılan ilaç ve pestisitlerdir. 2012'de yapılan bir araştırmada, ABD'de ilacın etkisiyle bal arılarında ciddi bir düşüşün meydana geldiği tespit edilmiştir. 2022 yılında ise Oxford Üniversitesi'nin yaptığı bir araştırmada, ilaçların arıların sinir sistemini etkilediği ortaya konmuştur. Ancak bu ilaçlar, arıların azalmasında rol oynayan faktörlerden sadece biridir.

Hava kirliliğinin arılar üzerindeki etkisi araştırıldığında, Hindistan'daki kirliliğin bal arılarını tamamen öldürebileceği öngörülmüştür. 2021 yılında Akdeniz ve Ege bölgelerinde meydana gelen, toplamda 203.000 hektarlık ormanı yok eden

yangınları hepimiz hatırlıyoruz. Küresel ısınmanın sebep olduğu bu yangınlar, arıların yaşam alanlarını da yok etmişti. Buna rağmen, Türkiye dünyada kovan varlığı ve bal üretim miktarlarında ikinci sırada yer almıştır ve yer almaya da devam etmektedir. Üretimde listenin ilk sıralarında yer aldığımız gibi, tüketimde de aynı sıralarda bulunuyoruz. Bazı kaynaklar, bu durumu halkın ürünlerine olan minnettarlığına bağlayıp içtenlikle tebrik etmiş doğrusu. Fakat biz bu minnettarlığımızı sadece bal üretip tüketmekle mi gösteriyoruz? Veya gösteriyor muyuz? Göstermiyorsak da bunu nasıl yapabiliriz? Arıları kurtarmak için dünya genelinde birçok büyük proje yürütülüyor. Bu projelere katkıda bulunmak ya da yepyeni projeler başlatmak, en azından her insanın sorumluluğu olan yaşadığımız dünyayı temiz tutma görevini yerine getirmek, minnettarlığımızı göstermek için iyi bir yol olabilir.

Ravza Seyrek 9/B

GELMEYEN SEVDA

Gözlerin bir hasret denizi misali,
Yakar, kavururdu o gece kalbimi.
O gece, semadan ayrılık yağdı.
O gündüz ki bir daha hiç gelmedi.

Güneş, küstü sanki bana,
Aldığım nefes, yetmedi ciğerime.
Gözlerim yandı, gitti sensizliğe.
Ah, güzel yar bir daha hiç gelmedi.

Burnumda hala o güzel kokun,
Kapıları izler, dururum.
Belki bir umut, o güzel sesin duyulur.
Benim can senliğim bir daha hiç gelmedi.

Nisanur Kangal

GNOTHI SEAUTON “KENDİNİ TANI, BİL.”

DENEME (BÖLÜM 3)

Kök anlamında Tanrı, (Yun. Theos)’nın bakışını dile getiren Theoria, Tanrı’nın tanrısal varlık (Yun. **Kosmos**)’ı özgür ve zorunsuz olarak seyredişidir. Tanrı’nın kendisini seyredişidir. Daha sonra felsefeye ve bilime (teoriye) yol açmıştır. Yunanlılar bu deyişi, ilkin Tanrılar onuruna yapılan törenleri seyretme anlamında kullanıyorlardı. **Hellen doksografları** (felsefe tarihçileri), bu kavramı, evrenin seyredilişi (**Osm. Temaşası**) anlamında Pythagoras’ın felsefeye aktardığını yazarlar. Demek ki theoria, özgür, zorunlu olmayan, pratik hiçbir amaç gütmeyen, salt ve kuramsal (teorik) bir bilgi edinmedir. Böylece, felsefede, tanrılık theoria’nın yöneldiği yere yönelmiş ve bizzat bir **THEORIA** olmuş oluyor. Bu yüzdendir ki Aristoteles, felsefeye, en tanrısal bilgi anlamında **theologie** der ve ilkin Mısırlı rahiplerin theoria yapmış olduklarını söyler. Sonra, felsefe öncesi efsane (**Yu.Mythos**) geleneğinde, Hellen ozanları theoria yapıyorlar ve krallara tanrısal yasa (**Yu. Nomos**)ları bildiriyorlar.

Theoria, dikkatlice bakmak, seyretmek, bakma, seyretme, seyredilen, bakılan şeyler, bir şenlikte hazır bulunma.

Burada **SİYER** kelimesini de zikretmeden geçemeyiz. Çünkü Siyer: (Tekili: **Siret**) Tarzlar, gidişler, yollar. Gidişât.

Seyir: Bir rota izleme, bir yolu takip etme, yolculuk, rota, yürüyerek gitme, gezmek, do-
laşma, seyahat etme, bir yol izleme

Tarihte En Es-
ki Kaynak

Seyr (Seyir)
"gezi, yolcu-
luk" [Aşık Pa-
şa, Garib-
name (1330)]

"gösteri yürü-
yüşü, resmige-

çit" [Meninski, Thesaurus
(1680)]

"temaşa edip gezmek, temaşa
mahalli" [Ahmet Vefik Paşa,
Lugat-ı Osmani (1876)]

"eğlenmek için bak-
ma" [TDK, Türkçe Sözlük, 1. Baskı (1945)]

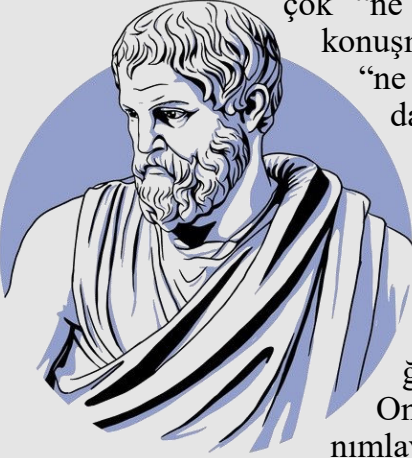
Remzi Asilsoy/DKAB

Neden Siyer okuruz? Çünkü pey-
gamberimizin bakışıyla bakmak, görmek,
onun yaşam stilini benimsemek, onun varlığa
nazarı gibi nazar etmek, hayatı her şeyi Tan-
rı’yı onun gibi temaşa etmek, anlamlandır-
mak için. Bu tarih sahnesinde bir ömür sürer-
ken yani seyir yolculuk halindeyken aynı za-
manda seyredebileceğimiz, temaşa edebilece-
ğimiz bir yaşam stili, tarzı belirlemek için...
her şey mesela yemek yemekten uyumaya,
ticarete, evliliğe vd. yaşam boyunca her şey-
de bir stil, tarz belirlemeliyiz.

Yeri gelmişken burada **Cicero**’nun
“hepimize insan deniyor, ancak sadece insanî
bilimler aracılığıyla uygarlaşmış olanlarımız
insandır.” İşte insan ismine layık olabilmek
için tanrısal temaşayı gerçekleştirmemiz ge-
rekiyor. Hatta bu ahlaki davranışlarımızı da
hiç farkında olmadan yapmalıyız. Bir çıkar
bir fayda uğruna yapıldığı zaman tanrısal ba-
kışın **esamesi** bile okunmaz hale gelir. Unut-
mamalıyız ki Tanrı tümüyle kendi kendine
yetendir, kendisini temaşa edendir. Bu ne de-
mek bizim için, eğer bizlerinde kalbimizi, ak-
lımızı bağlayan şeyler varsa varlığımızı tikel-
lere, fenomenlere bağlıyorsak, kendi kendi-
mize yetmiyoruz demektir, bunun neticesinde
de doğal olarak temaşa, **theoria** bir bakış, bir
nazar, bir tefekkür, bir yaşam stili kazanama-
mışız demektir. Bunu için **meditatio**
(**meditasyon**) hayatımızdan asla koparmama-
lıyız. Unutmamalıyız ki Tanrı her şeyin ilk
ilkesidir. Hem kendi kendisinin hem de kai-
nattaki her şeyin varlık nedenidir. İlk ve son
nedendir. Bütün var olanlardan öncedir. Ken-
di kendine yeter. Kendisinin ardından gelen-
lerden başkadır. Kendisinden türeyenlere ka-
rımamış olduğu halde her şeyin özünde bulu-
nandır. Kendi kendisine özdeştir. Kendisinin
üstünde bir şey yoktur. **BİR ‘İYİ’** dir. İnsan

zihninin algılayabileceğinden çok öte olan, tarif edilemez yalınlığı veya mutlak yalınlığı, onun dolaysız olarak algılanmasını imkânsız kılar, bu yüzden daha çok “ne olduğuna dair” konuşmanın ötesinde “ne olmadığına dair” bir şeyler söylenmesi daha kolaydır. Bu bağlamda insan-noğlunun Ona “**BİR**” demesi bile uygun değildir, çünkü Onu insan dili tanımlayamaz, kelimelere dökemez. Onun kudreti ne fiziksel anlamda ne de düşünce düzeyinde idrak edilebilir. O’nu anlayanın yolu, Temaşa (theoria)’dır. Başka bir deyişle her şeyin kaynağına salt zihinsel anlamda bakmaktır. Ama böyle bir temaşa bile Onu bize tam olarak bildiremez onun için temaşa ömür boyu süren bir yaşam biçimine, stiline, sîretine, dönüşmelidir. İşte bu da mutluluğun anahtarının şifresidir diyebiliriz. Ancak şunu da söylemeden geçemeyiz mutluluk sadece temaşa ile gelmesi mümkün görünmüyor.

Onun için şimdi gelelim mutluluğa ulaşmak için **ikinci hususa**. Mutluluk için **temaşa, tefekkür, meditatio** ile birlikte erdemli yaşam, bir **fiil** içinde olmakta gerekiyor. Burada şu hususu gözden kaçırmamalı. Erdemin ismini bilmek yeterli olmaz. Erdemin bizzat yaşamımızda etkileri tezahür etmelidir. Sadece teorikte kalması yeterli olmuyor. **Hem düşünme erdemine hem de karakter erdemine sahip olmalıyız**. Düşünce erdemi daha çok eğitimle oluşur ve gelişir en üstü de kavramsal, soyut düşünebilmedir. Çok zor bir eğitimidir ama imkânsız değildir, deneyim ve zaman gerektirir. Karakter erdemi (**Ethos**) ise alışkanlıkla edinilir. Bu da devamlılık ister, sabır ister. Mesela: Adil olmak istiyorsak yaşamımızda bir kez adaletli davranmak yetmez, bu hasiyeti yaşamımız boyunca sürdürmeliyiz ki biz bu sıfatla vasıflanmış olalım. Bunun içinde

“**Gnothi Seauton**” “**Kendini Tanı, Bil**” hakikatini hafızamızdan yaşamımızdan hiç ayırmamalıyız. Artık yavaş yavaş mutluluğunda tanımlarını yapabiliriz.

Tüm bu bahsi geçenler bir arada olduğunda insan mutluluğu yakalayabilir. Her etkinliğimiz bir **praksis**, bir iyiyi amaçlamalıdır.

Çünkü **mutluluk bir erdemli yaşamdır**.

Aristoteles’in ifadesiyle mutluluk bir huy değil, çünkü bu durumda yaşam boyu uyuyan bitki gibi yaşam süren, en büyük felaketlere uğrayan bir kişide de bulunabilirdi.

Mutluluk erdeme uygun bir etkinlikdir, buda ‘us’a akla dayanır.

Ahlaki anlamda en üstün iyilik, mutluluktur, eudaimonia.

Mutlu bir yaşamsa, erdemli bir yaşam sürmedir.

Bir başka ifadeyle Aristoteles’in ahlâk görüşlerinin sergilendiği **Nikomakhos’a Etik** ve **Eudemos’a Etik** adlı iki eserinin mukayesesini ile söyleyecek olursak; bu eserler arasındaki en önemli farklılık, birincisinde kusursuz mutluluğa yalnızca **felsefi temaşa** ile ulaşılırken, diğesinde **zihinsel ve ahlaki erdemlerin tümünün ahenkli birleşimiyle** ulaşılmasıdır.

Binaenaleyh erdem (**arete**)’lilik, ahlaklı olmaya eşittir, yani en genel anlamıyla iyi olanı isteme ve iyi davranma ile kötü olanı istememe ve kötü olandan kaçınmadır diyebiliriz. Kısacası hem temaşa (**theoria**) hem de erdemli fiiller birlikte olmalıdır.

Bir tek bilge insan, ruhun akli yanını tam anlamıyla kullanan ve doğa yasalarının bilgisine eren, ruhunun tutkularından arındırılmış, olgun bir kişiliktir. Bu anlamda bilge kişi Tanrı’ya en yakın insan tipidir. Bilge görünmek kolay, bilge olmak zordur. İnsanın hayatında bilge yaşamda olmalıdır.

Marcus Aurelius’un deyişiyle “Yalnızca bilgenin nasıl davranması gerektiğini bilmek yetmez, aynı

zamanda bir bilgenin davranması gereken tarzda davranmak gerekir.”

Mutlu olmanın yollarına devam edecek olursak bilgidен ve bilimlerin sınıflanmasından da bahsetmek gerekir. Neden? Çünkü, temayı (**theoria**) en üst seviyede kavramsal olarak yapabilmek için bu şarttır.

Bu konuyu da yine büyük üstad Aristoteles'in kaleminden aktarmaya çalışalım.

Aristoteles bilimleri üç sınıfa ayırmıştır.

1-Theoretike (Teorik) bilimler: Teoloji (metafizik), doğa bilimleri (fizik), matematik. Teorik bilimler bilgiyi kendisi için ister, başka bir amaç gütmeyiz, saf bilgidir.

Teoloji (metafizik): Hem bağımsız bir var oluşu olan hem de değişmez olan şeyleri konu edinir. Yani maddeyle he hangi bir bağlantısı olmadan var olan tözleri ele alır. Adını da bu saf tözlerin başında gelen tanrıdan alır. **Theos-logos** (tanrı bilim) insan üstü ya da insandan üstün varlıkları konu edinir, mesela, gök cisimlerini. Bu yüzden klasik bir din bilgisi olarak görülmemelidir.

Doğa Bilimleri (Fizik): Bağımsız bir var oluşu olduğu halde, değişmez olmayan şeylerle ilgilenir, yani hareket ve hareketsizlik kaynağını kendilerinde taşıyan doğal cisimlerle.

Matematik: Değişmez olduğu halde bağımsız bir var oluşu olmayan şeylerdir. Yani sayılar ve şekillerdir.

2-Pratike (Pratik): Ahlâk (etik), Siyaset (**Politike**), ekonomi (**oikonomike**). Bilgiyi davranış rehberi olarak ister. İnsanın şahsi ve toplumsal yaşamıyla ilgilenen bilimlerden oluşur.

3-Poietike (Yaratıcı-Üretici): Şiir ve **Retorik**. Bilgiyi yararlı ya da güzel bir şey meydana getirmek için ister.

Ayrıca bu sınıflara dahil olmadığı halde bu üç sınıfın önünde yer alan ilim ise, Logike (**Mantık**).

Logike bütün bilimlerin hizmetinde olan bir bilimdir, bu yüzden bir **organondur**, yani bir alettir, bir el feneridir. Doğru düşünmenin ana

yöntemidir ve bütün bilimler için yol gösterici bir fenerdir.

Aristoteles'e göre bilgi edinmenin yolları da tündengelim, tümevarım.

Tündengelim: Talil, dedüksiyon. Görünmeyenden görüne bakmak.

Tümevarım: İstikra, endüksiyon. Görünen-den görünmeyene bakmak. Tek tek olgulardan, genel olana giden yol.

Gerçek bilgi (ze toumene-episteme) akıl ile kavranan tümelin bilgisinden tikelin bilgisinin elde edilmesiyle ulaşılan, başka bir deyişle hakiki (scientia) bilgi soyuttan somuta giden bir tasım, (syllogism), kıyas elde edilir.

NE YAPMALI?

Her gittiğim ev daha bir sessiz, daha bir
ISSIZ,

Oysa ben huzur arayışıındaydım.

Susmayan gürültüler mi beni hayatta tutu-
yordu,

Yoksa seslere rağmen yanımdakiler mi?
Yalnızlık hissi mi yoksa beni boşluğa sü-
rükleyen,

Belki kendi mi ve sessizliği kabul etmeli,
üzerine gitmeli,

Daha fazla dostla yola devam mı etmeli,

Bir insanın kaç dostu olabilir ki,

O kadar çok dostu olana güven olur mu ki

Ya da yapayalnız birine,

İnsan demez mi niye kimsesi yok böyle,

Kime ne yanlış yaptı da yalnız kaldı,

Ne tür bir insan saklı bu sessiz kabuğun
içinde,

Saklı olan insan mı ya daha beterse,

Bu kadar düşünmektense denesem ya biri-
ni,

Şimdiye dolmuştu o boşluk ya kalbimdeki
ya aklımdaki.

Sevdenur Karaoğlu 11/D

CAPOEIRA'LI BİR HAFTA SONU

GEZİ YAZISI

Mustafa Özbek
İngilizce Öğretmeni

Herkese merhaba. Aralık ayının ilk hafta sonunda yani 7-8 Aralık'ta Çanakkale'deydim. Bu yıl onuncusu düzenlenen üniversiteler arası Capoeira buluşmasına katıldım. Sanırım ilkinin ben üniversitede son sınıftayken düzenlemiştik. O zamanlar Capoeira kulübünün başkanıydim. Hatta sonraki hafta bir dersten ödev teslimim olduğu için o hafta sonu yapılan etkinliklerin hepsine katılamamış, Capoeira hocalarımın birinden de güzel bir azar yemiştım. O yıldan sonra bu iş gelenekselleşmiş ve etkinlik her yıl düzenlenir olmuş. Bu benim katılabildiğim ikinci buluşma... *Şartlar diyelim* :D Yalnız bu kez ev sahibi değil, misafirdim. Hal hatır sormak için aradığım arkadaşım etkinlikten bahsetti ve beni de davet etti. Olur mu olmaz mı derken Cuma günü okuldan sonra yola koyuldum ve çok güzel bir hafta sonu geçirdim.

Kulüp 2012'de kurulduğunda ilk üyelerinden biri bendim. Arkadaşıma destek olmak için kulübe katılmışım ama sonradan müdavimi oldum. Çanakkale'de ve İzmir'de pek çok gösteriye ve workshop'a katıldım. Topluluktaki diğer öğrencilere giriş seviyesinde dersler verdim. Fakat mezun olup öğretmenliğe başladıktan sonra çok uzakta olduğumdan ne ders alma ne de antrenman yapma fırsatı bulabildim. Şimdilerde kulübün bir sürü öğrencisi varmış; ben öğrenciyken topluluk yaşasın diye ne kadar uğraştığımız aklıma geliyor. İşlerin rayına oturduğunu görmek beni çok mutlu etti.

Parti-workshop-yemek-partiworkshop-yemek şeklinde geçen iki günden sonra kırkçü dükkanına geri döndüm. Oyunu okuma becerisini doğal olarak yitirmişim ama

tekmeler hala yerinde duruyor – bkz. Aşağıdaki fotoğraf :) Hocalarım da neredeyse on yıldır hiç pratik yapmayıp hala böyle düzgün oyun oynadığıma şaşırdıklarını söylediler. Aferini kaptım yani. İlk günün sonunda belediye adına Çanakkale kordonda bir gösteri de yaptık; fotoğraflar oradan. İnsanların tepkisi hala aynı: “N’apıyor bu herifler!?”

Epeydir böyle enerjik hissetmişim. Artık Çanakkale ve İzmir’e yakinken bu tür etkinliklere daha çok katılayım diyorum. Bunlardan ilki Mayıs ayında yapılacak kemer töreni olacak; yapabilirsem kendi imkânlarımla çalışıp katılmayı deneyeceğim. Şimdi biraz Capoeira’dan bahsedelim.

Capoeira nedir?

Brezilya Portekizce’sinde “büyük ormanlarda küçük ağaçsız alan” anlamına gelen Capoeira, içerisinde dövüş, dans, müzik ve akrobasi öğelerini barındıran Brezilya asıllı bir savunma sanatıdır.

16. yüzyılda Portekizliler tarafından şeker pancarı üretimi için Afrika’dan Brezilya’ya getirilen köleler ağır şartlar altında çalıştırılmışlardır. O dönemde kölelerin dövüş ya da savunma sanatı öğrenmeleri yasak olduğundan, köleler savaş sanatı ic-

ralarını dans, müzik ve akrobasi içerisine saklamışlardır. Kölelerin ateşli silahlara karşı en büyük silahları Capoeira olmuştur. 1888'de Brezilya'da köleliğin kalkmasından sonra Capoeira da yasaklanmıştır ancak günümüze kadar hayatta kalmayı başarmıştır. Ne de olsa ruhunda isyan var :)

"Vücutları silahlarıydı. Dansları ise kamufle. Bu gizlilik aynı zamanda da onların hayat felsefesi ve kültürü oldu."

"Brezilya'da yaşayan Afrika asıllı kölelerin kendilerini savunmak için geliştirdikleri bu saldırı kökenli spor bugün Brezilya başta olmak üzere Dünya'nın 48 ülkesinde resmi olarak yapılmaktadır. Estetik görünümü ve katı formlara sahip olmayışı capoeirayı diğer savunma sanatlarından ayırır. Bazı insanlara göre Capoeira bir savaş sanatı, savunma sanatı ya da sadece bir dans olabilir. Brezilya'daki capoeiranın kökenlerini yaratan köleler için Capoeira 'Özgürlüğe giden yol' olarak kabul görmüş."

Ben Capoeira'nın dövüş kısmıyla pek

ilgilenmiyorum; çok fonksiyonel olduğunu düşünmüyorum. Antrenmanlarda oyun olsun diye birbirimize vurmak dışında hiç kullanmadım. Zaten kullanabilecek kadar uzman da değilim

ama ustalarca kullanıldığı anlara şahitlik etmişliğim de var; tatsız... Kazalar da olmuyor değil: Bir gösteriye hazırlanırken başka bir arkadaşımla havada tekmelerimiz çarpışmıştı ve bir hafta ayağım alçıda gezmiş, okula kol-tuk değneğiyle gidip gelmişim. Başka bir antrenmanda akrobasi denerken ayağını kıran arkadaşım da var. Geri takla atmaya çalışırken yere çakıldığım videoyu birkaç sınıfa izletmişim. Antrenman sonuçta, böyle şeyler olur.

***Bu arada bu sayıda yer alan fonksiyon sorusunun cevabı D imiş, size iletmemi istediler :)

Yine de yıllarını Capoeira'ya vermiş bir capoeirista'nın tekmesini yememenizin sağlığını açısından oldukça yararlı olacağını da belirteyim. (bkz. Youtube: Lateef Crowder)

Buradan antrenmanların birinde jogo yaparken düzgün savunma pozisyonu almadığı için hocamız tarafından "hafif" bir tekmeyle yanlış durduğu kendisine hatırlatılan ve akşamında idrarında kan gördükten sonra acil servisteki doktorun küçük bir iç kanama geçirdiğini söylediği Mustafa'ya selam olsun. Ben değil, bir arkadaşım Mustafa :)

"Capoeira, roda adı verilen insanlardan oluşan bir çember ya da yuvarlak daire ya da yarım daire içerisinde iki kişi ile belli stillerde ve ritimlerde oynanan bir oyundur. Bu oyunun adı jogo'dur. Roda çemberinin ve jogo'nun belli töresel kuralları vardır. Roda, orkestrayı da içinde barındırır. Oyun müzik eşliğinde, saldırı ve savunma kavramları temel alınarak oynanır. Bu oyunda rakipler birbirlerine ağırlıklı olarak zihinsel ve bunun yanında fiziksel üstünlük sağlamaya çalışır."

Bütün Capoeira stillerinde kurallar, oyunun anlamı ve amacının bilinmesi, uygulamadan çok daha önemlidir.

Capoeiranın amacı, felsefesi, geleneksel kuralları, orkestrası, enstrüman, ritim ve şarkıları, oyunu ile bir bütündür. Capoeirada kurallar gelenekseldir ve çok önemlidir."

Roda'ya bir örnek

Benim için Capoeira tek kelimeyle enerjidir. Ne kadar ağır geçerse geçsin, her antrenmanın sonunda roda yapılır ve jogo oynanır. Öğrendiklerinizi burada göstermeyi

denersiniz. Oyun çok hareketli olduğu için en çok bir dakika kadar içeride dayanabilirsiniz. Tanımadığınız insanlarla ritim tutarsınız, onlarla rodada yan yana durur, içeride oyun oynar, dans eder, şarkılar söylersiniz. Bir zaman sonra arkadaş olursunuz ve bunlardan bazıları kökleşir. Yüzler hiçbir zaman asık değildir. Güzel bir jogo, hem rodanın içindekileri hem de etrafındakileri çok mutlu eder.

Capoeirada Kullanılan Müzik Aletleri

Capoeira müziğini yapan gruba Bateria denmektedir. Genelde bateria'da çeşitli çalgılar bulunmaktadır. Fakat en önemlisi Berimbau'dur.

Berimbau: (Birimbau diye okunur) Capoeira'da kullanılan en önemli müzik aletidir. ... Berimbau aslında çok basit bir formata dayanan ama oldukça farklı tınılar elde edebilen bir alettir. Ayrıca farklı tonları ve görevleri olan berimbau'lar vardır. Berimbau altı parçadan oluşur. Bunlar: arami, baqueta, cabaça, caxixi, dobroao ve verga'dır.

*“Aslında fa-
kir Brezilya halkının sokaktan toplayıp yapabilecekleri kadar basit tutulan bu müzik aletini, her öğrencinin kendisinin yapması adettendir ve capoeira eğitiminin bir parçasıdır.”*

Zamanında epey uğraşıp kendi Berimbau'mu yapmışlığım da vardır. Ama bir zaman sonra ağacı çatlamıştı.

Türleri

Capoeira'da Angola, Regional ve Senzala olmak üzere üç genel stil vardır. Bunların dışında berimbaudan çıkan belli ritimlere göre oynanan oyunlar vardır: banguela, iuna, mui-dinho gibi.

Şuraya nefis bir iuna oyunu bırakıyorum. Mutlaka izleyin. Not: Videodaki capoeiristalar oldukça ustalar; iuna oynayabilmek için belirli renklerdeki kemerlere sahip olmak ve dolayısıyla en az 5 yıl ve üzeri aktif Capoeira yapıyor

olmak gerekiyor.

Son olarak, hocalarınız siz Capoeira'ya başladıktan sonra sizi gözlemlerler. İlk kuşak töreninde size Portekizce bir takma ad verilir. Takma ad verilmesinin maksadı da Capoeira'nın felsefesiyle birebir uyumludur. Nasıl ki savunma sanatı müzik ve dansla gizleniyorsa, gerçekte kim olduğunuz da aynı şekilde gizlenmektedir. Roda'daki hiç kimse diğerinin gerçek adını bilmez. Benim adım da Portekizcede kırmızı anlamına gelen “Vermelho”.

Sonra size bir isim roda'sı yapılır. Hocalarınızla karşılıklı Capoeira yaparsınız; en azından Capoeira yapmayı denersiniz. Yukarıda bahsettiğim anıdaki tekmenin sahibi Ufuk “Piao” Polat hocam sert oynayıp sizi bedenlen incitirken, Adem “Tesla” İskenderoğlu hocam sizinle adeta satranç oynar; size roda içinde hiçbir hamle yaptırmaz ve gururunuzu incitir. İnanın hangisi daha kötü bilmiyorum :(

Bugün Capoeira, üç büyük şehrimiz İstanbul, Ankara ve İzmir'de hem üniversite kulüplerinde hem de çeşitli stüdyolarda kendisine yer edinmiş durumda. Bununla birlikte birkaç farklı şehirdeki üniversitelerde Capoeira toplulukları bulunuyor. Capoeira yalnızca bir savunma sanatı değil; bedeninizi ve ruhunuzu besleyen, ritim duygunuzu geliştiren bir spor, aynı zamanda sizden kendisine özgün enstrümanlarını çalmanızı, şarkılarını söylemenizi ve ilerleyen seviyelerde Portekizce öğrenmenizi gerek-

ÇOMÜ Capoeira Ağrı Dağı'nın zirvesinde, 2014

tiren çok yönlü bir etkinlik, bir kültürdür. Ben azından bir denemenizi öneririm :)

Benim bağlı olduğum grubun sosyal medya hesaplarını buraya bırakıyorum. Merak edenleriniz inceleyebilirler. 'Noluyo ya' adlı Youtube kanalının sahipleri de bir günlüğüne Ufuk Hocam'a misafir olmuşlardı. Onların deneyimlerine karekodu okutarak ulaşabilirsiniz.

Sevgilerle...

*Mustafa "Vermelho" Özбек
İngilizce Öğretmeni*

deucapoeira
comucapoeira
capoeirabrasilturkiye
capoeiraakademisporkulubu

Kaynaklar:

<https://tr.wikipedia.org/wiki/Capoeira>

<https://dendearts.com/the-different-styles-of-capoeira-full-explanation>

<https://www.lalaue.com/capoeira-schools/>

<https://capoeira.org.tr/capoeira-nedir>

GALATASARAY ÜNİVERSİTESİ **MEZUNLARDAN**

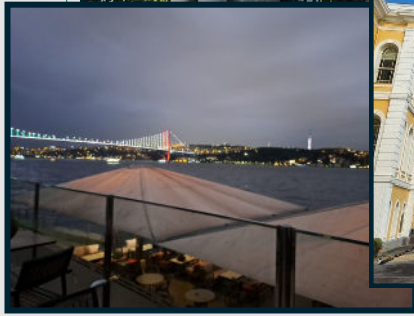
Merhabalar ben Selim, Okulumuzun 2024 mezunlarındanım. Bugün bu yazımda sizlere hem belki fikir vermek ve bir nebze de olsa yardım edebilmek için size üniversitemden ve seçim sürecinden bahsetmek isterim.

Aslında ben çok da alışık olunmayan bir şekilde fen lisesi mezunu olmama rağmen sözel alandan tercihim yaptım. Bu tercih sürecinde de gözüme ilk çarpan ise Galatasaray Üniversitesi oldu. Galatasaray üniversitesini seçmemdeki başlıca sebep aslında sunduğu imkanlar oldu. Bunlar ise sözel alanlarda çok fazla bulunmayan "Yurt Dışı Denkliği", konumu ve bana kalabileceği ek bir dil oldu. Öncelikle "Yurt Dışı Denkliği" demişken bildiğiniz üzere eğitim dilimizin Fransızca olmasın da anlayabildiğiniz gibi denkliğimiz Fransa'daki üniversiteler ile. Bu Galatasaray Üniversitesinin size katabileceği bence en büyük artıdır. Bu biz öğrencilere gelecek konusunda oldukça fazla bir esneklik ve tercih imkanı sunuyor.

Diğer bir konu ise eğitim dilimiz. Fransızca eğitim görüyoruz. Pek tabi bu da üniversitemizin en zor yanlarından. Çünkü Fransızca yapı itibari ile Türkçe ile tamamen farklı bir yapıdadır. Bu da

özellikle benim gibi hiç Fransızca bilmiyorsanız biraz zorlayabiliyor. Üniversitemizin bunun haricinde en zor yanı ise küçük bir üniversite olduğumuz için ortaya çıkan yurt olmaması sorunu. Bunu çoğu kişi Üsküdar ve Fatih gibi yakın semtlerden yurt bularak gideriyor. Ulaşım olarak da geçmişte Üniversitemizin kendisine özel vapuru olsa da bu kaldırılınca biraz zorlaştı. Ama yine de her şeye rağmen zor olsa da üniversitemizin konumu ve bize kattıkları hepsini unutturuyor.

Yavuz Selim Özcan/24' Mezunu

15 Yaş Kızlar Satranç Şampiyonası Türkiye Üçüncüsü

“AVRUPA’DA ÜLKEMİZİ TEMSİL EDECEK”

RÖPORTAJ: ECRİN ZEYCAN ŞAHİN

Merhabalar, bize biraz kendinden bahsedebilir misin?

Ben Ecrin Zeycan Şahin. 9/B sınıfı öğrencisiyim. 10 yıldır satranç oynuyorum.

Satrançla tanışman nasıl oldu?

Ailem satranç oynuyordu. Ben de 4 yaşından beri onları izlediğim için bende satranç merakıoluştı. Sonrasında da ders almaya başladım ve bu şekilde devam ettim.

Türkiye üçüncüsü olmayı başarmak nasıl bir duygu?

Çok güzel, mutluluk ve gurur verici bir duygu. Milli takıma girdim ve ülkemizi yurt dışında temsil edeceğim. Bu beni çok gururlandırıyor.

Uluslararası turnuvalara mı katılacaksınız?

Evet, önceden de katılmıştım.

Bu seviyeye gelmek için nasıl bir çalışma programı kullandın, ortalama kaç saat çalışıyorsun?

Düzenli olarak çalışmak çok önemli satrançta. Her gün mutlaka satranç çalışıyorum. Şu an her gün en az 2 saat çalışıyorum.

Yücel Boru’ya geldiğine göre iyi bir puan almışsın. Hem dersleri hem satrancı aynı anda nasıl ilerletiyorsun?

Sekizinci sınıfta LGS’den dolayı satrancı biraz daha arka plana atmam gerekti ama şu an tekrardan satranca yoğun bir şekilde çalışıyorum.

Şimdiye kadar oynadığın en unutulmaz maç hangisiydi?

Yurt dışında oynadığım ilk maç benim için çok unutulmazdı. Hem öyle bir ortamda olmak hem de ülkemizi temsil etmek, benim için çok unutulmazdı ve çok heyecan vericiydi. Letonya’da oynamıştım ve ilk defa yurt dışına çıkmıştım.

Maç sırasında en çok dikkat ettiğin şeyler neler?

Maçta odaklandığımda sadece tahtaya odaklanıyorum. Benim için önemli olan o anda oynadığım oyun. Dış etkenleri çok görmemeye çalışıyorum ve sadece oyunuma odaklanmaya çalışıyorum.

Rakiplerini analiz etmek için özel bir yöntem kullanıyor musun?

Rakibimin önceden oynadığı maçlara bakıyorum. Nasıl bir oyun tarzı var onu inceliyoruz ve hocamla birlikte ona göre bir çalışma yöntemi izliyoruz.

Turnuva sırasında stresle nasıl başa çıkıyorsun?

Düzenli spor yapıyorum, bunun çok katkısı var. Maç öncesi nefes egzersizleri yapıyorum, rahatlatıyor. Maçta da sadece maçıma odaklanıyorum, sonucu düşünmüyorum ve bu beni rahatlatıyor.

En sevdiğin açılış hamlesi veya strateji hangisi?

En sevdiğim açılış d4 hamlesi, Londra açılışını çok seviyorum.

İlham aldığın büyük satranç ustaları var mı?

Magnus Carlsen benim için ilham verici satranç oyuncusu.

Oyun sırasında hızlı karar verme yeteneğini nasıl geliştirdin?

Çok fazla pratik yapmak en önemlisi. Birçok konum görüyorsun, çok fazla çalışıyorsun, açılışlara çok hakim oluyorsun ve bu şekilde daha hızlı karar verebiliyorsun.

Bir maçta geri düştüğünde nasıl bir yöntem izliyorsun?

Satranç sporunda öne geçtiğimiz gibi geri de düşünebiliyoruz. Bunun normal olduğunu farkında olmak önemli. Ben sadece oyunuma odaklanıyorum. Nasıl konum düzeltebilirim, geliştirebilirim diye düşünüyorum ve bu şekilde bir yöntem izliyorum.

Peki satranç dışında ilgilendiğin başka spor veya hobilerin var mı?

Voleybol oynuyorum. Satranç zihinsel bir spor

olduğu için fiziksel spor yapmak da çok önemli. Her gün düzenli olarak kardiyo yapmaya da özen gösteriyorum ve kitap okumayı çok seviyorum.

İleride satranç kariyerine devam etmeyi düşünüyor musun?

Kesinlikle evet çünkü satranç beni çok geliştiriyor. Hem derslerime yardımcı oluyor hem de günlük hayatta yardımcı oluyor. Bu yüzden kesinlikle devam etmeyi düşünüyorum.

Birinci sıraya satrancı mı koyarsın derslerini mi koyarsın?

Satrancı koyarım.

Satranç oynamak karakterini veya günlük hayatını nasıl etkiledi?

Olumlu bir şekilde etkiliyor çünkü satranç sabır, disiplin ve çalışma gerektiren bir spor. Bu günlük hayatta daha sa-

birli olmamı, karar verirken daha çok düşünerek daha hızlı ve daha doğru kararlar verebilmeme yardımcı oluyor.

Satranç öğrenmek isteyenlere ne gibi tavsiyeler verirsın?

Çok doğru bir karar veriyorlar. Satranç bir süreç gerektiriyor. Düzenli olarak çalışmak, planlı olmak satrançta çok önemli. Bu yüzden sabırlı ve disiplinli olmalarını tavsiye ediyorum.

Bize kariyerinden, turnuvalarından ve nerelerde başarılar sağladığından bahseder misin?

6 yaşında ilk turnuvama katılmıştım ve üçüncü olmam hiç beklemediğimiz bir sonuçtu. Bu beni çok motive etti ve satranca daha çok sarıldım. 7 yıldır Kocaeli il birincisiyim, 6 yıl milli takıma girdim, 2 yıl ilk 3 derecesi elde ettim, şu an 2.yıl olacak yurt dışında ülkemizi temsil edeceğim, birçok ulusal ve uluslararası 200'den fazla turnuvada oynadım.

Teşekkür ederiz.

Fatma Talmaç 11/C ve Serra Gül Kaplan 11/E

YAŞAMIN SINAVI: 9. HARİCİYE KOĞUŞU KİTAP ELEŞTİRİSİ

Kitap belirli bir kesime hitap etse de herkesin alıp okuması gereken bir kitap olduğunu düşünüyorum. Kitabın akıcılığına ve aşkın bu denli doğru aktarılmasına hayran kaldım. Şimdiden iyi okumalar.

(Ceyda Selin Şahin)

Peyami Safa'nın 9. Hariciye koğuşu, bir hastanede başlayıp kahramanımızın başından geçen olayları, çektiği fiziksel ve duygusal acıları anlatan, birçok duyguyu bir arada bulunduran karmaşık ama bir o kadar da zevkli bir kitap.

(Ada Yayla)

Kahramanımız olan 15 yaşındaki gencin bacağında uzun zamandan beri olan bir illet bulunmaktadır. Kahramanımız hastalı-

ğına çare bulmak için birçok doktora gider fakat hep olumsuz yanıt alır. Pes etmemeyi kendine yol edinmiş genç son çare derdine derman bulabilmek için uzaktan bir akrabası olan Paşa'ya gider. Fakat burada Paşa'nın kızı Nüzhet'e aşık olur ve yeni ufuklara kahramanımızla birlikte yelken açarız.

(Elif Naz Korkmazıyürek)

Kitabın içeriğini bırakıp biraz üslubuna bakacak olursak gerçekten ilginç sonuçlar ile karşılaşırız. Kitapta yazarın umut ve umutsuzluk, sevinç ve endişe duyguları gibi duyguların bir anda değiştirmesi yazarın kurguladığı gencin değişken bir psikoloji içerisinde bulunması okuyucuyu empati kurmaya zorlarken okuyucu üzerinde eşsiz bir haz duygusu uyandırıyor. Gerçek kaliteli kadrosu ile gerek kusursuz olay örgüsü ile okuyucuyu kendine çekiyor. Kitabın bu özellikleri akıcılığı ve merakı arttırırken okuyucunun keyif almasını sağlıyor. Fakat kitabın derin manalar ve eski sözcükler içermesi onu belli bir kesime hitap etmeye zorluyor.

(Gül Leyla Kelekci)

Düzenleyen: Arda Erkoşun 9/E

2025'TEN BEKLENTİLER

KORİDOR RÖPORTAJI

Yeni bir yıl, yeni umutlar ve yeni hedefler demektir. 2024'ü geride bırakırken, okulumuzdaki öğretmenlere ve öğrencilere 2025'ten beklentilerini sorduk. Kimisi akademik başarılar hedefliyor, kimisi sağlıklı ve huzurlu bir yıl diliyor. Kimi dünya barışı isterken, kimi de küçük ama anlamlı dileklerde bulunuyor. Bu röportajda, okul toplumumuzun yeni yıla dair umutlarını ve hayallerini okuyacaksınız. Bakalım 2025 hepimiz için nasıl bir yıl olacak? *Keyifli okumalar!*

(Serra Gül Kaplan/Röportaj Ekibi Başkanı)

En büyük beklentim, Gazete YBFL'nin çok geniş kitlelere ulaşabilmesi. Ve Yeni yıl sayısı neden ikinci ayda çıkıyor?! Editörüm, lütfen daha sık sayı çıkarın! Onun dışında bu dönem YKS var ve Ege Tıp 777. Sevgi Hoca'yı çok seviyorum, buradan ona kalpler yolluyorum ve herkesi öpüyorum.

Mina Güler 12/B

Mütevazı bir istek olarak 120 TYT ve 80 AYT neti istiyorum.

Ruze Minaz 11/D

Yeni yıldan beklentilerim tabii ki öncelikle sağlıklı ve huzurlu bir yıl geçirmek. Ama biraz daha ayrıntılı düşünecek olursam, başta derslerim olmak üzere başarılı, ayrıca sosyal yönden de yoğun bir yıl geçirmek, bol bol gezmek ve para biriktirmek istiyorum. Arka-

daşarımla ve ailemle vakit geçirmeyi diliyorum.

Zehra Aydın 11/E

Serra Gül Kaplan 11/E

2025'ten beklentilerim; önce sağlıklı, mutlu ve sevdiğim insanlarla dolu güzel anılar biriktirmek, TYT netimin 90'ın üstü olması, ailemle birlikte şehir dışı geziler yapmak ve listemdeki dizilerin hepsini izleyebilmek.

Zehra Köse 11/E

2025 yılında istediğim tek bir şey var: tüm dünyada barış olsun ve çocuklar ölmesin. Başka hiçbir beklentim yok.

Gökmen Balcı/Matematik Öğr.

Yeni yıldan beklentimiz, mutlu bir şekilde sıra arkadaşlığımıza devam etmek ve iyi bir üniversite kazanmak.

Asmin Deniz Başboğa 11/A ve Semanur Kaya 11/A

Yeni yılda fizik notumu yükseltmek istiyorum. Fizikten daha yüksek bir not alırsam çok mutlu olurum.

Zeynep Hilal Yıldırım 10/B

Benim hedeflerim: Daha sağlıklı olmak, kilo vermek ve daha huzurlu, dingin bir hayat yaşamak.

Seçil Yılmaz/Biyoloji Öğr.

Yeni yılda Doğa ile daha fazla zaman geçirebilmeyi istiyorum çünkü yürüyüş yapmayı ve doğada vakit geçirmeyi seviyorum. Bacağımdaki sağlık sorunlarını halletmek, yani kendi-

mi iyileştirebilmek istiyorum. Son olarak da daha sakin ve huzurlu biri olabilmeyi istiyorum.

Sevgi Bahtiyar/Edebiyat Öğr.

Kısaca, yeni yılda kendim için en iyisini istiyorum. Başarı ve sevdiklerimle hep bir arada olmak istiyorum.

Ravza Nihal Ay 11/C

En büyük dileğim, arkadaşlarımla mutlu olması!

Aslıhan Şahin 12/A

Yeni yıl için ilk hedefim Çapa'ya yatay geçiş yapmak. Onun dışında sağlıklı ve mutlu bir yıl diliyorum.

Enes Çağlayan/24' Mezunu Okul Birincimiz

Yeni yılda TYT'yi halletmek istiyorum.

Mete Aras Yılmazbayhan 11/A

2024 gibi ya da 2024'ten daha kötü olmasın, yeter.

Enes Şaban Seymen 12/C

2025'te herkesin barış ve mutluluk içinde yaşadığı güzel bir dünya hayal ediyorum.

Doğan Karadağ/Edebiyat Öğr.

2025'te doğal afetlerin olmadığı, barış dolu ve gülen yüzlerin her gün arttığı bir ülkede yaşamak istiyorum.

Nagihan Yılmaz/Müdür Yardımcısı

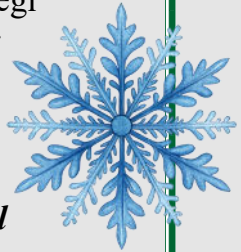
Ben de herkes gibi derslerimde başarılı olmak istiyorum. TYT netlerimi artırmak ve yaz tatiline kadar çalışma düzenimi oturtmak istiyorum. Arkadaşlarımla ilişkilerimin devam etmesini istiyorum.

Fatma Talmaç 11/C

2025'te öncelikle zamanın biraz yavaşlamasını istiyorum, çünkü yıllar su gibi akıp gidiyor. Daha yeni bu okula kayıt yaptırmaya gelmişken neredeyse 12. sınıf olmak üzereyim. Bu yıl benim ve arkadaşlarımla hedeflerine adım adım yaklaşmasını diliyorum. Ama zaman bu kadar hızlı geçerken sadece başarı peşinde koşmak değil bol bol eğlenmek de istiyorum.

Serra Gül Kaplan 11/E

2025 yılında yeni bir sergi açacağız. Bununla ilgili çalışmalarımız var. Hedefim, güzel bir sergi olması. Bu sergiyle ilgili resim çalışmalarımız okulda ve aynı zamanda atölyemde devam ediyor. Hedeflerimden bir tanesi de öğrencilerimin mutlu, huzurlu ve başarılı bir yıl geçirmesi. Ayrıca sağlıklı ve sıhhatli bir yıl geçirmelerini istiyorum. Çünkü 2025 yılının çok sancılı geçeceği söyleniyor. İnşallah bu durumlar yaşanmaz. İnşallah milletçe mutlu, huzurlu ve başarılı bir yıl nasip olur.

Mehmet Seçkin Bulduk/Görsel Sanatlar Öğr.

Sevgili öğrencilerim, öncelikle öğrenmeye karşı her zaman meraklı ve ilgili olun. Araştıran, sorgulayan ve eleştirel düşünebilen bireyler olmanız en büyük dileğim. Disiplinli ve özverili bir çalışma anlayışı benimseyin. Başarının yolu düzenli ve sistemli çalışmaktan geçer. Okulumuzun sosyal ve kültürel etkinliklerine aktif katılım gösterin. Sanat, spor, bilim ve edebiyat gibi alanlarda kendinizi geliştirin. Birbirinize karşı saygılı,

hoşgörülü ve duyarlı olun. Etik değerleri benimseyen, sorumluluk sahibi bireyler olarak yetişmeniz en büyük temennimdir. Bu yılın hepimiz için verimli, başarılı ve huzurlu geçmesini temenni ediyorum. Başarılarınızın ve azminizin sizleri her zaman daha ileriye taşıyacağına inanıyorum.

Nurcan Polat/Tarih Öğr.

Yeni yıl, birçok kişi için yeni umutlar ve beklentiler getirir. Benim beklentilerimse daha sağlıklı ve stressiz bir yıl olması. Arkadaşlarım ve kendimle vakit geçirmek, bol bol kitap okuyup ders çalışmak ve kendime vakit ayırmak istiyorum.

Nazmiye Rüya Şen 11/E

Öncelikle başarılı bir eğitim-öğretim yılı geçirmek istiyorum. Sağlıklı kalabilmeyi umuyorum. 8. sınıfa giden bir kızım var. Kendisi LGS'ye hazırlanıyor. Bu yüzden zorlu bir süreç içinde ve ona biraz daha fazla zaman ayırmak istiyorum. Sonrasında bu yaz yeni bir ülke görmeyi planlıyorum. Planlarıma göre ailecek Norveç'e ve İsveç'e gideceğiz. Ardından eylül ayında sağlıklı bir şekilde okula dönmeyi umuyorum.

Zekiye Öz/Kimya Öğr.

Yeni yıl hedeflerim: 5 cm uzamak, 11. sınıf konularını halletmek, TYT'yi halletmek ve Allah'a yakınlaşmak.

Alparslan Bartu Güleç 11/E

2024 yılı tüm dünya için tam bir kâbus gibi geçti, özellikle İslam dünyası ve Gazze için. 2025'te Amerika'nın öncülüğünde savaş tamtamları çalışıyor. İnşallah 2025, bu savaş çığırtkanlarının sonunu

getiren bir yıl olur. Filistin, Gazze ve dünyanın farklı yerlerindeki mazlumların nefes alacağı, rahata kavuşacağı bir yıl olmasını dua ediyorum.

Ali Erol/Din Kültürü Öğr.

2025 yılından genel anlamda en büyük beklentim, herkes için sağlık diliyorum. Dünyada barış sağlanmasını, savaşın olmamasını, doğal afetlerin yaşanmamasını temenni ediyorum. Akademik anlamda ise bir öğretmen olduğum için en başta sınıflarımdaki öğrencilerin başarılı olmasını istiyorum. Onların başarılı olması, benim de başarılı olduğum anlamına gelir. Başarıları beni çok mutlu eder. Ayrıca temenni ettiğim başka bir konu, gençlerin gelecekte mutlu oldukları mesleği yapmaları. Çünkü bir insan eğer mesleğinden memnunsu ve yaptığı işte mutluydu başarılı olur. Bu yüzden sevdikleri mesleği yapmalarını temenni ediyorum.

Mehtap Karaca/Fizik Öğr.

BİR UMUT

Her şey bitti denmişti.
Güller solmuş, kuşlar uçmuş,
Yıldızlar sönmüş, ay kararmış...
Ağlıyor bir kız pencerenin başında.

Ağlıyor gecenin gizemli mehtabında.
Gözlerinden akıyordu umut yaşları;
Üstümüze yağıyordu damla damla,
Yeniden yeşertiyordu içimizdeki gülleri yavaşça.

Muhbir-i Bela

